

Jánošíkove dni jubilujú

„Na dvere klope jubilejný 45. ročník Medzinárodného folklórneho festivalu Jánošíkove dni v Terchovej!“ Citovanú vetu v týchto dňoch často počuť na vlnách našich rozhlasových staníc i v televíziách. Mediálna propagácia „terchovského štátneho sviatku“ beží na plné obrátky a všetci zainteresovaní žijú v napätí, ako to nakoniec dopadne.

Keďže ide o jubileum, treba si aspoň v stručnosti pripomenúť začiatky.

Písala sa 15. a 16. august 1959 a pri príležitosti 15. výročia SNP sa vo Vrátnej uskutočnili Krajské slávnosti piesní a tancov. V dôsledku rôznych okolností nebolo možné v nasledujúcich troch rokoch podujatie zopakovať, a tak sa oficiálne za prvý ročník dnešných Jánošíkových dní považuje rok 1963. Slávnosti naplánovali organizátori na 24. a 25. 8. spomínaného roka, pričom celé podujatie sa nieslo v znamení 250. výročia smrti Juraja Jánošíka. Takmer 20-tisíc ľudí videlo vo Vrátnej program, v ktorom sa hralo, spievalo, tancovalo i recitovalo (o bujarej nočnej zábave ani nehovoriac). Už vtedy platilo, že Terchová má nielen jedinečný folklór, ale aj silné divácke zázemie.

V posledných rokoch sa otázka návštevnosti festivalov dostala do pozície najvyššej prestíže.

Samozrejme, každý má záujem na podujatiach zarobiť, preto cielená masívna propagácia a reklama patria medzi prioritné úlohy organizátorov. Z tohto uhla pohľadu nepredstavuje ani Terchová nijakú výnimku. Vážime si našich divákov a snažíme sa o ich priazeň nie-len propagačno-reklamnou kampaňou, ale najmä atraktívnym programom, kvalitne fungujúcimi službami a jedinečnou festivalovou atmosférou. Pri tom všetkom máme ale vždy na pamäti nadčasový odkaz našej ľudovej tradície, vedomie kontinuity s našimi predchodcami a výraznú duchovnú dimenziu zmyslu nášho konania. Súhlasne s významným teológom Hansom Urs von Balthasarom musíme zdôrazniť, že „ak odrežeme haluz tradície, ktorá drží pokope

Foto: Milan KOSEC

všetko historické, spadneme do prázdna“. Držíme sa teda posolstva (haluze) tradície a veríme, že aj v tomto prematerializovanom a pretechnizovanom svete sa nám podarí zachovať si naše duchovné a kresťanské hodnoty. Bez nich rýchlo spadneme do prázdna materiálneho otroctva a labyrintov nihilizmu.

Milí priatelia zďaleka i zblízka! Vitajte na jubilejnom 45. ročníku Jánošíkových dní v Terchovej (1. – 5. august 2007). Pevne verím, že spolu prežijeme nádherné chvíle a nezabudnuteľné zážitky.

Peter CABADAJ

Myšlienka na tento čas:

Láska kvitne v každom veku, len sa obávam, že od istého času jej kvety už menej voňajú...

Peter GREGOR

Z obsahu čísla:

- 45. ročník Jánošíkových dní
- Cyrilometodské dni 2007
- Spomienka na Pavla Tonkoviča
- Osobnosti Terchovej (XI.)
- Šport

XVIII. ročník Cyrilometodských dní

V Terchovej si pripomenuli dedičstvo predkov

Cyrilometodské dni sú udalosťou, ktorá už dávnejšie prekročila hranice obce Terchová a okolitých regiónov. Počas prvých júlových dní sa uskutočnil už ich osemnásť ročník. Aj tento rok sa konali slávnostné sväté omše, procesia veriacich z Kostola sv. Cyrila a Metoda na vrch Oravcove, kde 5. 7. celebroidal slávnostnú Cyrilometodskú svätú omšu Marián Gavenda. Na tom istom vrchu sa v piatok konala Krížová cesta. V piatok 6. júla sa v terchovskom Kostole sv. Cyrila a Metoda konala aj gréckokatolícka svätá omša – Liturgia sv. Jána Zlatoústeho, ktorú celebroidal prešovský protopresbyter Gabriel Székely. Slávnostnú nedeľnú Cyrilometodskú omšu celebroidal nitriansky biskup Viliam Judák. Galaprogram 18. ročníka Cyrilometodských dní sa konal v nedeľu, predstavil sa Štátny komorný orchester Žilina, Popradský detský zbor, huslista Rudolf Patrnčíak ml., spevákka Lucie Bíla z Českej republiky a ďalší účinkujúci. Návštevníkov neodradilo ani občasné daždivé počasie, ktoré však počas priebehu podujatia ustúpilo slnku. Vo štvrtok sa konal kultúrny program pri príležitosti Dňa zahraničných Slovákov, nazvaný Posolstvo slovenskému svetu IV. V miestnom kultúrnom dome sa predstavil folklórny súbor Petrovská družina z Báčskeho Petrovca v Srbsku, domáce folklórne súbory Chotár, Terchovček, Podolie a Ľudová hudba bratov Bobáňovcov. Večer v kostole zaspievala skupina Schola Gregoriana Pragensis z Českej republiky, ktorá sa zaoberá stredovekými zborovými dielami a ich interpretáciou. K Cyrilometodským dňom tradične patria aj sprievodné podujatia. Tento rok sa konalo už III. medzinárodné sochárske sympóziu, ktorého garantom bola Umelecká beseda slovenská, prebehlo Kurz pre chrámových organistov a kantorov. V sobotu 7. júla súťažili hasiči o Cenu starostu Terchovej, športovci si mohli zmerať sily v „terchovskom trojboji“ (tenis, nohejbal, minigolf), večer sa konala tanečná zábava.

Jaroslav KIZEK

(MY Žilinské noviny, 8, 2007, č. 27, s. 13)

Foto: Marián ŽIŠKO

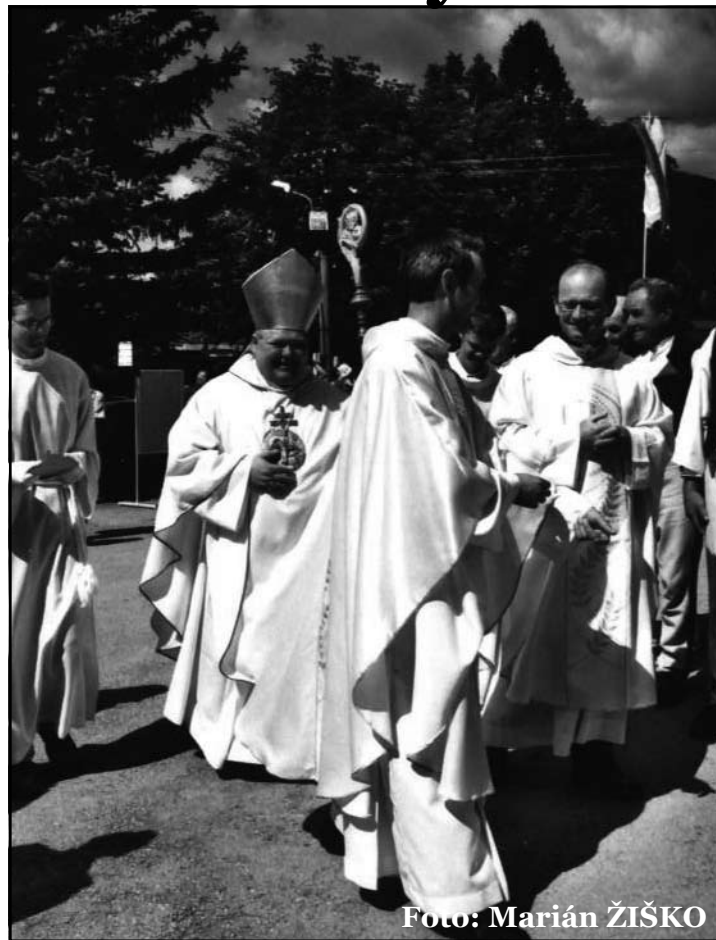

Foto: Marián ŽIŠKO

Terchovské súvislosti srdca a rozumu

Už 18. ročník Cyrilometodských dní, ktoré sú oslavou príchodu prvých slovienskych virozvestov zažili návštevníci a pútnici zo Slovenska i zo zahraničia. Od 5. do 8. júla 2007 mohli všetci, ktorí hľadajú v odkaze histórie dôležité posolstvá pre súčasnosť, nájsť vlastné súvislosti srdca i rozumu. Súčasťou boli duchovné podujatia, výstavy a sympóziu, ale i hasičská súťaž. „Ťahákom“ bol koncert Lucie Bílej a orchestra Petra Maláska. V galaprograme účinkovali aj žilinský ŠKO, dirigent Karol Kevický či zbormajster Jozef Búda.

-ros-, -r-

(Žilinský večerník č. 29, 17.7. 2007, s. 6)

Ďakujeme za milú prítomnosť!

Pax et bonum!

Schola Gregoriana Pragensis

David Elenz

Terchová 5.7.2007

Cyrlometodiáda v Terchovej

(XVIII. pokračovanie)

Obec Terchová bola v pamätnom roku 1990 prvým miestom na území vtedajšej ČSFR, kde sa uskutočnili Cyrlometodské dni. Na počiatku tejto myšlienky stála hrstka nadšencov a najmä skutočnosť, že terchovský rímskokatolícky kostol je najväčším chrámom na Slovensku, zasväteným solúnskym bratom, spolupatrom Európy – svätým Cyrilovi a Metodovi. Po vzore Terchovej sa začalo s masívnym celoslovenským organizovaním rôznych cyrlometodských podujatí (s rôznorodou úrovňou kvality programu), ktoré sa však udržali len niekoľko rokov. A tak dnes je vlastne Terchová jedným miestom na Slovensku, ktoré si zachovalo vyprofilovanú dramatickú líniu a pestrú programovú škálu svojich Cyrlometodských dní.

Cyrlometodské dni v Terchovej sa vždy vyznačovali premyslenou obsahovou stránkou, v rámci ktorej sa harmonicky striedali a prelínali programy nábožensko-duchovného, folklórneho, hudobného, výtvarného, literárneho, filmového, divadelného či športového charakteru. Nedávno skončený 18. ročník tohto podujatia, ktorý sa konal 5. – 8. júla 2007, nadviazal na predchádzajúce roky, pričom vo viacerých ohľadoch išiel v programovom rámci ešte ďalej. Do kategórie nezabudnuteľných duchovných zážitkov sa z pohľadu

Foto: Marián ŽIŠKO

zúčastnených istotne zapíšu slávnostná Cyrlometodská svätá omša (5.7.2007), ktorú na pútnickom vrchu Oravcove celebraval Mons. Marián Gavenda, Krížová cesta na vrchu Oravcove (6.7.2007), či nedeľňajšia slávnostná svätá omša v Kostole sv. Cyrila a Metoda, ktorú v priamom prenose Rádia Lumen celebraval nitriansky biskup Mons. prof. ThDr. Viliam Judák, PhD. (8.7.2007).

V rámci 3. medzinárodného sochárskeho sympózia bolo v prírodnej galérii vo farskej záhrade sprístupnených ďalších päť zaujímavých umeleckých diel.

Pri príležitosti Dňa zahraničných

Slovákov sa 5.7.2007 uskutočnil tradičný program folklórnych súborov a skupín Posolstvo slovenskému svetu. V ten istý deň sa konal v Kostole sv. Cyrila a Metoda komorný program *Maiestas Dei* (stredoveká polyfónia). V amfiteátri Nad bôrami v sobotu 7.7.2007 koncertovala populárna česká speváčka Lucie Bílá s orchestrom Petra Malásky.

XVIII. ročník Cyrlometodských dní v Terchovej vyvrcholil v nedeľu 8.7.2007 popoludňajším pôsobivým galaprogramom, v ktorom v Kostole sv. Cyrila a Metoda účinkovali Štátny komorný orchester Žilina s renomovaným dirigentom Karolom Kevickým, Popradský detský zbor ZUŠ, huslista Rudolf Patrnčík ml. a Lucie Bílá a Petr Malásek.

TASR

Foto: Marián ŽIŠKO

OBEC TERCHOVÁ MESTO ŽILINA ŽILINSKÝ SAMOSPRÁVNÝ KRAJ - REGIONÁLNE OSVETOVÉ STREDISKO V ŽILINE

JÁNOŠÍKOVE DNI V TERCHOVEJ

1. – 5. augusta 2007

STREDA 1. AUGUSTA 2007

19.30 hod.

Kultúrny dom Andreja Hlinku

Nezabudli sme...

Spomienkový večer venovaný **Pavlovi Gáborovi st.** pri príležitosti jeho nedožitých 75. narodenín, premietnutie filmu o Jánošíkových dňoch 2006 + udelenie Čestného občianstva obce Terchová

scenár, réžia: Peter Cabada

Ozveny dreva

Sprístupnenie výstavy z tvorby **Milana Mičienku** (prízemie Kultúrneho domu Andreja Hlinku)

garant: Regionálne osvetové stredisko v Žiline

ŠTURTOK 2. AUGUSTA 2007

15.00 hod.

Regionálne osvetové stredisko v Žiline
Makovičského dom

Milan Kosec a Jánošíkove dni

Vernisáž výstavy fotografií

kurátor výstavy: Milan Mazúr

20.00 hod.

Kultúrny dom Andreja Hlinku

Slovensko moje...

Scénický program pri príležitosti 100. výročia narodenia významného slovenského etnomuzikológa **Pavla Tonkoviča**, autora zvuky Jánošíkových dní

účinkujú: speváci, instrumentalisti a folklórne súbory z obcí Podkonice, Zuberec, Važec a Terchová

scenár, sprievodné slovo, réžia: Ondrej Demo, Rudolf Patrňáček
(v spolupráci so Spolkom hudobného folklóru pri SHÚ a SRO – Rádio Regina Banská Bystrica)

PIATOK 3. AUGUSTA 2007

14.30 hod.

Mariánske námestie v Žiline

Pozvánka do Terchovej

Propagačný koncert

účinkujú: FS Rozsutec, Hnojňané, LH z Čierneho Balogu

17.00 hod.

Šapitó pod amfiteátrom Nad bôrami

Ozveny času

Regionálny folklórny program

účinkujú: FS Stavbár zo Žiliny, FS Rovňan z Veľkého Rovného, DSFS Stavbárík, FS Javorníček z Hvozdnice a zo Štiavnicka

garant: Regionálne osvetové stredisko v Žiline

20.30 hod.

Amfiteáter Nad bôrami

Terchovské nôtý

Jánošíkove dni oslavujú 45. výročie

účinkujú: DSFS Terchovček a Chotár, Nebeská muzika, ženská spevácka skupina Podolie, FS Pupov, Ján Miho, Miloš Bobáň, Vincent Krkoška, DFS z Terchovej, Hanuliakovci a FS Fatran z Martina, Bratia Muchovci, duo z Chotára, Ťažká muzika, FS Rozsutec

scenár, réžia: Ladislav Hanuliak

23.00 hod.

Šapitó pod amfiteátrom Nad bôrami

Noc s rádliom ZET

SOBOTA 4. AUGUSTA 2007

10.00 hod.

Vysunutá expozícia Považského múzea

Jánošík – harpatský zbojník

Vernisáž slovensko-poľskej výstavy o legende

realizácia: Považské múzeum v Žiline v spolupráci s Múzeom Janka Kráľa v Liptovskom Mikuláši

Šapitó pod amfiteátrom Nad bôrami

11.00 hod.

FS BRÁNICE

11.30 hod.

Spevácka skupina KOVARČANKA

12.00 hod.

DSFS ROZMARÍN (Rakúsko)

12.30 hod.

Spevácka skupina RODOKMEŇ

13.00 hod.

FS ROVNAN

13.45 hod.

manžella DOROTKOVCÍ a ŠTEFAN HANUS

14.00 hod.

LH KOLÁROVCI

14.45 hod.

DSFS ZÁZRVČEK

15.30 hod.

HNOJŇANÉ

16.00 hod.

LH Z ČIERNEHO BALOGU

17.00 hod.

ARZEN PLOŠTÍN PUNK

Koncerty

20.30 hod.

Amfiteáter Nad bôrami

Po slovenských dolinách

Hlavný sobotňajší program

účinkujú: instrumentalisti FS Javorník z Lúk pod Makytou, FS Lipa z Bratislavy, mužská spevácka skupina z Telgártu, FS Zemplín z Michaloviec, **Terchovský symfonický orchester**, (Primášov sen) a ich hostia **Ján Berky Mrenica st., Darina Lašciačková, Anna Hulejová, Martin Babjak, Milan Krížo, tanečná skupina Čarovné ostrohy**

konferans: Rasťo Piško

scenár, réžia: Peter Cabada

Ohňostroj

23.00 hod.

Šapitó pod amfiteátrom Nad bôrami

SENZI SENZUS

Ludová veselica

účinkuje: Senzus

NEDEĽA 5. AUGUSTA 2007

8.30 hod.

Kostol sv. Cyrila a Metoda

Svätá omša za nositeľov ľudových tradícií

10.00 hod.

Areál pred obecným úradom

„A vepu pošibaj konička ve voze“

Konšský vozový sprievod z Terchovej do Vrátnej

scenár, réžia: Ján Miho

11.00 hod.

Areál pod sochou Juraja Jánošíka

VFS JÁNOŠÍK zo Zvolena

12.30 hod.

Areál pod sochou Juraja Jánošíka

„Koniček sivastý, prenes ma cez mosty...“

Predstavovanie furmanov a muzik

scenár, réžia: Ján Miho

14.30 hod.

Amfiteáter Nad bôrami

Prišli zhora, prišli zdola

Finále 45. ročníka Jánošíkových dní

účinkujú: Detský heligónkový a sláčikový orchester z Terchovej, FS Rozsutec, LH Bartusia Obrochty zo Zakopaného (Poľsko), **Symfonický orchester a zbor z Terchovej, SLUK – senior Old stars, Janko Kuric, Sisa Sklovská, Jaro Gažo, Michal Dočolomanský, LH HRADIŠŤAN** (ČESKÁ REPUBLIKA)

scenár, réžia: Rudolf Patrňáček, Vincent Krkoška

GENERÁLNY PARTNER

HLAVNÍ PARTNERI

HLAVNÍ MEDIÁLNI PARTNERI

PARTNERI

Vumat Sk, s r. o. Chata vo Vyňnanej Miho a spol. Urbár Terchová
S finančným príspevom Grantového systému Ministerstva kultúry SR

Spomienka na Pavla Tonkoviča

V tomto roku si pripomíname nedožitú 100. výročie narodenia popredného slovenského hudobného skladateľa, dirigenta, folkloristu a etnomuzikológa, rozhlasového pracovníka, pedagóga **prof. Pavla Tonkoviča** (13.1.1907 Podkonice – 22.5.1980 Bratislava). Na spomínané výročie tejto významnej osobnosti nezabudli ani organizátori jubilejného 45. ročníka Jánošíkových dní. Vo štvrtok 2. 8. 2007 sa Kultúrnym dome Andreja Hlinku v Terchovej uskutočnil scénický program *Slovensko moje...*, venovaný práve storočníci narodenia Pavla Tonkoviča. K Terchovej a Jánošíkovmu kraju mal prof. Tonkovič veľmi blízky vzťah, čo potvrdzujú jeho početné výskumy, úpravy tunajších ľudových piesní, hudby a tancov, štúdie, knižné publikácie (napríklad *Terchovské nôty*, 1956), ako i úprimné priateľstvá s miestnymi muzikantmi a folkloristami. V rukopisnej podobe ostala jeho monografia *Ľudová hudba na Terchovej*. Pavol Tonkovič je okrem iného aj autorom zvučky *Jánošíkových dní*. V nasledujúcej časti si stručne pripomenieme túto výraznú postavu slovenskej kultúry 20. storočia.

Mladý Pavol Tonkovič sa učil hrať u muzikantov v rodných Podkoniciach (jeho otec bol v rokoch 1907 až 1927 za prácou v Amerike). Vyrastal v prostredí vynikajúcich ľudových speváčok, bol predníkom miestnej sláčikovej trojky. Od jeho starej matky zapisoval ľudové piesne svetoznámy hudobný skladateľ Béla Bartók...

Po skončení štúdií pôsobil ako učiteľ (Fiľakovo, Polhora, Brezno, Svätý Jur, Bratislava), bol vedúcim oddelenia ľudovej hudby Československého rozhlasu v Košiciach (1945-1949), riaditeľom SEUK-u (1949-1951), od roku 1951 pracoval v Československom rozhlasu v Bratislave (vedúci oddelenia ľudovej hudby, vedúci a dirigent rozhlasového súboru, vedúci oddelenia pre zahraničnú hudbu).

Ako pracovník rozhlasu v Košiciach vytvoril Tonkovič progresívnu koncepciu práce s ľudovou hudbou v rozhlasovom vysielaní, založenú na novom vzťahu medzi autentickými a štylizovanými formami. Organizoval terénne výskumy v regiónoch východného Slovenska (88 obcí!) a ako prvý využil v rozhlasu autentický folklórny prejav. Pre rozhlas objavil mnoho ľudových spevákov (J. Guzová, Š. Bobro a iní). Po príchode

do Bratislavy začal systematicky budovať zvukový archív autentického folklóru z celého Slovenska (129 obcí), neskôr tiež ľudovej hudby európskych a mimoeurópskych hudobných kultúr. Nahrávky využil v množstve relácií, čím ako prvý u nás podával obraz aj o hudobnom folklóre iných národov. V Bratislavskom rozhlasu založil a viedol Súbor ľudovej umeleckej tvorby (1954-1967) a postupne zhromaždil okolo neho celý rad známych interpretov (J. Blaho, J. Peško, Š. Hoza, Š. Kliment, Š. Turňa, E. Baricová, M. Blahušiaková, L. Fajtová, B. Kubánková, D. Laščiaková, A. Vigutová, E. Hutová...), skladateľov a etnomuzikológov (T. Andrašovan, O. Demo, M. Dubovský, Š. Jurovský, D. Kardoš, A. Móži, L. Rajter, V. Slujka, B. Urbanec, A. Zemanovský...).

Pavol Tonkovič patrí medzi priekopníkov výskumu a uchovávania slovenskej ľudovej hudobnej tradície. Výsledkom jeho dlhodober zberateľskej a dokumentačnej práce bolo vybudovanie archívov a publikovanie materiálu i vedeckých štúdií. Tonkovičove zápisy ľudových piesní a inštrumentálnej hudby vystihovali miestny interpretačný štýl a predstavujú mimoriadne cenný dobový dokument. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že zbieral materiál z celého Slovenska, osobitne sa však zameriaval na región Liptova, Podpoľania, Oravy a Terchovej. Svojimi zápsmi prispel napríklad do 2. a 3. dielu *Slovenských ľudových piesní* (Terchová, Važec, Podkonice), vydal niekoľko monografií a štúdií, spolupracoval s Ústavom hudobnej vedy SAV pri budovaní základov etnomuzikologického odboru.

Vlastné bohaté skúsenosti z výskumnej práce v teréne a získaný materiál využil Tonkovič pre tvorbu úprav a štylizácií ľudových piesní, hudby a tancov. Jeho kompozície sú dokladom jednej z etáp vývinu názorov na folklórne štylizácie; charakterizuje ich citlivé rešpektovanie autentickej predlohy a súčasne umelecky kultivovaná podoba spracovania. Komponoval aj scénickú hudbu a hudbu k filmom s folklórnou tematikou.

Hudobná pozostalosť profesora Pavla Tonkoviča sa nachádza v Literárnom a hudobnom múzeu v Banskej Bystrici a v Slovenskej národnej knižnici – Archíve literatúry a umenia v Martine.

Pripravil **Peter CABADAJ**

Predstavujeme

(45. ročník Jánošíkových dní v Terchovej)

Sobota 4. augusta 2007

amfiteáter Nad bôrami

20.30 hod.

Zemplín

Aj keď sa folklórny súbor Zemplín zameriava svojou činnosťou najmä na kultúrne dedičstvo zemplínskeho regiónu, časť jeho repertoáru tvoria i tradičné tance, piesne a zvyky pochádzajúce z ďalších slovenských oblastí. O vysokých umeleckých kvalitách a renomé súboru svedčí, okrem iného, vyše 2500 vystúpení doma a viac ako 1100 prezentácií v zahraničí. Slovenskú republiku v podobe jej ľudovej kultúry Zemplín úspešne reprezentoval a propagoval v 23 štátoch na štyroch kontinentoch. V roku 2007 oslavuje tento všestranne orientovaný súbor 50. výročie svojej existencie.

Diabolské husle

Populárne Diabolské husle sa v rámci jubilejného 45. ročníka Jánošíkových dní predstavia v sobotu večer so samostatným programovým blokom, ktorý má názov Primášov sen. Hostami Diabolských huslí budú samé zvučné mená ako Ján Berky Mrenica st., Darina Laščiaková, Anna Hulejová, Martin Babjak, Milan Križo, tanečná skupina Čarovné ostrohy. Azda nikto zo znalcov i priaznivcov našej ľudovej kultúry nepochybuje o tom, že pôjde o silný umelecký aj divácky zážitok (a určite jeden z vrcholov festivalového diania).

Sobota 4. augusta 2007

šapitó pod amfiteátrom Nad bôrami

23.00 hod.

Senzus

Skupina Senzus si veľkú popularitu získala nielen vďaka chytlavým melódiám slovenských piesní, ktoré interpretuje v zmodernizovanej verzii, ale aj zásluhou obľúbenej zábavnej šou Senzi Senzus. Tento divácky úspešný program (alebo povedané dnešným jazykom mediálneho sveta formát) dlhé roky

vysielala televízia Markíza i verejnoprávna STV. V minulom roku sa skupina musela vyrovnáť s ťažkou stratou, pretože vo veku 46 rokov náhle zomrel jej spevák, bubeník, zabávač a textár v jednej osobe – Dušan Hergott. Na Jánošíkových dňoch bude mať Senzus svoju premiéru.

Nedeľa 5. augusta 2007

amfiteáter Nad bôrami

14.30 hod.

Hradišťan

(Česká republika)

Cimbalová hudba Hradišťan vznikla roku 1950 v Uherskom Hradišti. Pôvodne folklórna kapela sa postupom času premenila v zoskupenie, ktoré je schopné obsiahnuť rozpätie od ľudovej hudby cez duchovnú, etnickú, divadelnú, folkovú až po vážnu hudbu. Z tohto uhla pohľadu je Hradišťan ojedinelým hudobno-tanečným telesom s neobyčajne širokým žánrovým záberom a netradičným repertoárom. Zároveň dokáže vytvoriť príjemnú a srdečnú atmosféru, či už ide o veľké koncertné javiská, alebo o malé sály. Od roku 1978 je primášom a umeleckým vedúcim Hradišťanu známy Jirí Pavlica.

Pripravil **Peter CABADAJ**

Dňa 13. júna 2007 sa v Kultúrnom dome v Belej konal v poradí tretí absolventský koncert OZUŠ Belá – Nižné Kamence. Tento rok skončili len traja žiaci, Zuzana Tomášová, Mária Hornáčková a František Kadaš, všetci v hre na akordeón. Svojou hrou prispeli aj bývalí absolventi, teraz už žiaci 2. stupňa v OZUŠ, Mariana Cingelová a Beáta Ondrušová – violončelo, Lucia Vojteková a žiačka 6. ročníka Mária Muchová – klavír. Na záver koncertu sa predstavil zmiešaný sláčikový orchester – husle + violončelo. Absolventi aj hosťujúci sólisti predviedli kvalitnú hru, ktorú ocenili rodičia, učitelia a priaznivci hudby v obecnosti. Ocenení absolventi poďakovali svojim učiteľom a prítomnému pánovi starostovi obce Ivanovi Dvorskému. K veľmi peknej výzdobe sály kultúrneho domu, ktorú zabezpečila pani Zuziaková, prispela aj výstava prác detí novootvoreného výtvarného odboru v OZUŠ pod vedením Mgr. Zuzany Zichovej. Pani riaditeľka Mirka Ticháková poďakovala za spoluprácu výboru rodičov a všetkým, ktorí pomohli s prípravou a organizáciou koncertu a zaslúžili sa o krásny umelecký zážitok.

Miriám KLIMOVÁ

Zľava: F. Kadaš, M. Hornáčková, Z. Tomášová

Katarína Kadašová z našej obce postúpila v súťaži "Slovensko hľadá SuperStar" medzi 120 najlepších spevákov a v dňoch 10. a 11. 7. sa zúčastnila v opere SND v Bratislave ďalších kôl tejto súťaže.

Vozový sprievod

Tohtoročný konšký vozový sprievod v rámci 45. ročníka Jánošíkových dní pôjde v nedeľu **5. augusta 2007** predpoľudním po starej (Vrátnanskej) ceste. V tejto súvislosti by sme chceli poprosiť obyvateľov ulice Juraja Jánošíka, aby si vyzdobili svoje rodinné domy.

Ďakujeme za porozumenie.

Ako autobusom počas Jánošíkových dní

V dňoch 3.8. - 5.8.2007, teda počas Jánošíkových dní, nastanú isté zmeny v cestovných poriadkoch autobusov SAD Žilina.

Sobota 4. 8. 2007

pravidelné spoje vedené zo Žiliny:

6.15, 6.40, 8.00, 9.00, 10.15, 12.15, 12.40, 13.30, 14.25, 15.35, 17.30, 18.15, 18.30, 20.20, 21.25, 22.30

posilové spoje:

Autobusové spojenie bude posilnené 1 autobusom zo Žiliny o 8.00, 9.00, 10.15, 13.30 hod.

Odchod posilového spoja z Terchovej bude zabezpečený podľa potreby.

(asi o 17.00 a 20.00 hod.)

Nedeľa 5.8.2007

pravidelné spoje vedené zo Žiliny:

6.15, 6.40, 8.00, 9.00, 10.15, 12.40, 13.30, 14.30, 14.40, 15.35, 16.20, 17.30, 18.30, 19.35, 20.20, 21.25, 22.30

posilové spoje:

Autobusové spojenie bude posilnené 1 autobusom zo Žiliny o 8.00, 9.00, 10.15, 13.30 hod.

Po ukončení osláv (Galaprogramu v amfiteátri) v smere Terchová – Žilina bude posilový spoj vedený asi o 17.00, 18.30 a 20.00 hod.

KODAS

KODAS Žilina, s.r.o. Kamenná 3, 010 01 ŽILINA
www.kodas.sk tel: 041/ 500 67 27

Počítače

Navrhujeme a dodáme počítač alebo notebook presne podľa Vašich potrieb

Príslušenstvo

tlačiarne, monitory, USB kľúče, skenery, napáľopvačky, antivírusové úprogramy, CD, DVD, náplne do tlačiarne...

Servis počítačov

Záručný aj pozáručný servis s možnosťou zapožičania náhradného zariadenia počas opravy

Internet

pripojenie na Internet
poradenstvo, zmluva, inštalácia

Veľké osobnosti – obyčajní ľudia

Nasledujúci rozhovor mal za cieľ povzbudiť všetkých mladých ľudí, aby nehľadali hodnoty života tam, kde nie sú. Ako príklad, že môžeme svoj život naplniť skutočným šťastím ponúkame tento malý, ale myšlienkovito bohatý rozhovor. Často sa hovorí, že mladí ľudia nemajú v sebe pevné duchovné hodnoty. Nie je to pravda. Príkladom toho je rehoľná sestrička, ktorá má korene aj v Terchovej. Civilným menom Helena Korenčiaková sa vrátila domov na dovolenku takmer po 9 rokoch pobytu v misiách.

TERCHOVÁ: Dnešná doba je známa, charakteristická uzavretosťou ľudí do seba, materiálne hodnoty majú prednosť pred hodnotami duchovnými. Nevieť, aspoň ja mám ten dojem. Čo inšpirovalo mladé dievča vstúpiť do rehole?

Sr. MARY DAMIEN M.C.: Myslím si, že máte pravdu, keď sa vám vidí, že v dnešnej dobe materiálne hodnoty majú prednosť pred duchovnými, čo je veľmi smutné, lebo strácame pravú krásu a dávame prednosť „karikatúram“. Ja som si to ešte viac uvedomila teraz, keď som sa po deviatich rokoch vrátila na Slovensko. Myslím si, že za ten čas sa v tomto smere udiali u nás veľké zmeny ... A čo ma inšpirovalo vstúpiť do rehole? V prvom rade to bolo Božie volanie, ktorému som akosi neúspešne odolávala skoro dva roky. Veľmi ma priťahovala radikálnosť tohto života no zároveň som z toho mala i trochu strach. Až keď som všetky svoje obavy zverila Bohu mohla som za Ním vykročiť. Bolo to ako keď človek nájde v poli poklad (JEŽIŠA), a potom predá všetko čo má, kúpi to pole, len aby ten poklad získal...

TERCHOVÁ: Rehoľný život sa líši od civilného života. Aké sú základné rozdiely medzi civilným a rehoľným životom?

Sr. MARY DAMIEN M.C.: Na prvý pohľad by sa dalo povedať, že tým rozdielom by bolo žitie rehoľných sľubov: čistoty, chudoby a poslušnosti. No i tak ak sa na ne pozrieme zblízka, vidíme, že i ľudia vo svete sú v určitej miere povolaní žiť tieto duchovné hodnoty – v manželskej čistote a vernosti, chudobe – neviazanosti k materiálnym dobrám, ktorá vedie k slobode ducha, poslušnosť – každý z nás musí žiť v poslušnosti k zákonu (cirkevnému či svetskému), v práci k svojim nadriadeným atď. Rehoľný život je však niečo viac. Mal by byť takým zrkadlom, ktoré odráža Boží život, jeho lásku v nás, život, ktorý poukazuje na večnosť, život, ktorý je presiaknutý Božou láskou, cez ktorú

to, čo robíme, nerobíme pre NIEČO, ale pre NIEKOGO.

TERCHOVÁ: Kto môže vykonávať rehoľné poslanie?

Sr. MARY DAMIEN M.C.: Každý, komu dal Boh dar povolania, spolupracuje s Božou milosťou a spája taktiež určité kritériá, ktoré sú vo zvolenej rehoľnej kongregácii.

TERCHOVÁ: Kde všade ste už pôsobili ako rehoľná sestrička, a aké máte skúsenosti? Čo by sa z toho dalo uplatniť v našich podmienkach?

Sr. MARY DAMIEN M.C.: Moje prvé misie boli v Kazachstane, kde sme pracovali hlavne s bezdomovcami, ktorí v ťažkých podmienkach, hlavne v zime, keď je -40°C, často prespávali v pivniciach, ale i na uliciach. Ich útek od problémov je len alkohol a drogy. Často umierali na TBC alebo AIDS. My sme tam zriadili dom pre mužov, ktorí k nám prídu v tých najhorších stavoch, t.j. s ranami, s omrznutými rukami či nohami – keď už stratili úplne všetko, i nádej na iný život. Je to i pre nás priam zázrak ako sa za nejaký čas menia a začínajú iný život, lebo našli Boha a v ňom niekoho, kto ich má nesmierny rád.

Potom som pôsobila 2 a pol roka v Pakistane v meste Lahore, kde bola zas úplne iná chudoba, iná kultúra, iné podmienky. V našom dome sa staráme o postihnuté deti, mentálne postihnuté ženy, dievčatá – siroty. Niekedy máme tiež bábätká na adopciu či ťažko podvyživené deti, ktoré sú u nás 1 rok a potom ich v dobrom zdravotnom stave vraciame späť do rodín. Taktiež v jednej chudobnej štvrti máme školu pre 60 detí z tých najchudobnejších rodín. Učíme ich základné vedomosti a potom im pomáhame dostať sa do normálnych

škôl, kde im aj platíme školné. Máme tam naozaj rôzne druhy apoštolátu – podľa potreby, a keďže v našej komunite nás bolo len 6 sestier, máme tam naozaj plné ruky práce. Žiť v tak silno islámskej krajine ma len upevnilo v tom, aké nádherné a hlboké je naše náboženstvo, naša viera, ktorá namiesto pomsty učí odpusteniu, namiesto násilia pokoju a láske ...

Myslím, že by sme si mali viac vážiť kresťanské hodnoty a snažiť sa ich žiť s presvedčením a naplno.

TERCHOVÁ: Prezradte nám svoje plány do budúcnosti.

Sr. MARY DAMIEN M.C.: Keďže som ešte stále juniorka, to znamená, že máme dočasné rehoľné sľuby, ktoré obnovujem každý rok, čaká ma teraz ročná príprava na večné sľuby, ktorá by mohla byť v Kalkate alebo v Ríme. A potom ... neviem, čo Pán pre mňa pripravil.

TERCHOVÁ: Čo je pre Vás najdôležitejšie v živote, a prečo?

Sr. MARY DAMIEN M.C.: Láska, plniť Božiu vôľu s láskou, lebo od toho závisí moje šťastie teraz i vo večnosti. No nielen moje, to môže ovplyvniť aj životy iných. A potom ako Blahoslavená Matka Tereza zvykla povedať: „Žiť prítomnú chvíľu – DNEŠOK ... lebo VČERA už bolo, nevráti sa a ZAJTRA je ešte stále pred nami. A tak máme len DNEŠOK, aby sme Ho milovali a priniesli Ho druhým.“

TERCHOVÁ: Koho považujete pre seba za vzor z duchovného života, koho z civilného, a prečo?

Sr. MARY DAMIEN M.C.: Z duchovného života by tam asi bolo veľa príkladov svätcov, ktorí boli obyčajní ľudia ako vy alebo ja, no ktorí sa nebáli byť svedkami svojej viery, plniť vôľu Božiu, nech to stálo čokoľvek. Pre mňa osobne to je Blahoslavená Matka Tereza, Blahoslavený Damien de Venstons, svätá Faustina a mnoho iných. No a z civilného života? Nie sú to žiadne známe osobnosti, ale obyčajní ľudia – naši chudobní, ktorí veľačrát napriek ťažkým životným podmienkam, utrpeniam dokážu sa radovať zo života a prijímať kríž, s ktorým sa denne stretávajú.

A prečo? UČIA MA, AKO ŽIŤ !

Ďakujem za rozhovor a prajem sestričke mnoho úspechov v živote a nech jej Pán Ježiš v jej úsilí pomáha.

Za rozhovor poďakoval
Ján MIHO ml.

Osobnosti Terchovej (XI.)

V poslednom čase vyšlo na Slovensku viacero zaujímavých slovníkových diel, prezentujúcich život a tvorbu osobností toho-ktorého regiónu, respektíve kraja (naposledy napríklad *Lexikón osobností mesta Martin*). Naznačená skutočnosť inšpirovala redakciu k myšlienke realizovať na stránkach našich novín dlhodobý cyklus (seriál), prostredníctvom ktorého priblížime čitateľom všetky významnejšie osobnosti (žijúce aj nežijúce), spojené s Terchovou alebo Jánošíkovým krajom. Osobnosti predstavíme na základe časového hľadiska, čiže od 17. storočia až po súčasnosť. Dúfame, že cyklus ocenia i študenti, ktorí často márne hľadajú potrebné informácie o osobnostiach našej obce (regiónu). No a keby náhodou niekedy vystrelila motyka, možno sa dožijeme aj knižného slovníka (lexikónu) osobností Terchovej. Cyklus, ktorý sme spustili na sklonku roka 2005, k tomu vytvára priaznivé predpoklady. V poradí jedenástou osobnosťou v dlhom rade bude po Jurajovi Jánošíkovi, Adamovi Františkovi Kollárovi, Jurajovi Czeiselovi, Alojzovi Chvastekovi, Františkovi Balátovi, Jozefovi Struhárňanskom, Jozefovi Bernátovi, Jozefovi Stašovi, Karolovi Skřipskom a Kolomanovi K. Geraldinim **Eugen Weiner**.

Eugen Weiner

(23. 6. 1909 Strážov – 9. 11. 1974 Terchová)
fotograf, pracovník Horskej služby

Kvôli vrchom, svojej osudovej láske a vášni, zanechal Eugen Weiner ako mladý peňažný úradník zamestnanie, usadil sa v horách a nebolo azda dňa, ktorý by nebol venoval Jánošíkovmu kraju a ďalším slovenským horským oblastiam.

Začínal na Chate pod Rozsutcom, počas vojny prežil niekoľko mesiacov prenasledovania v skalných bludiskách Veľkého Rozsutca. V povojnovom období bol správcom Chaty pod Sokolím a od roku 1964 až do odchodu na dôchodok bol terénnym pracovníkom Horskej služby.

Vrúcny vzťah k prírode, terchovskému človeku a miestnej ľudovej tradícii vyjadril Weiner najpresvedčivejšie prostredníctvom vlastnej fotografickej tvorby. Jeho snímky pôsobivo reflektujú očarenie z krásy, v ktorej žil a ktorú tak citlivo vnímal. Tri desaťročia systematicky zverejšňoval svoje fotografie v rôznych časopisoch, kalendároch, prospektoch či na plagátoch. Z rakúskeho originálu preložil knihu *O záchrane v horách* (1962), spoluautorsky sa podieľal na obrazových publikáciách *Vrátna – dolina Malej Fatry* (1966), *Vrátna – ein Tal der Kleinen Fatra* (1966), *Vrátna volgye a Kisfátrában* (1966), *Malá Fatra* (1974). Autorove terchovské fotografie sa nachádzajú i v knihe Petra Cabadaja *Na osobnú nótu* (1998). Nemožno však obísť ani Weinerové športové aktivity (zjazdové lyžovanie, horolezectvo) a bohatú prednáškovú činnosť,

ktorou taktiež významne propagoval Terchovú, Vrátnu a celý malofatranský svet.

Časť z rozsiahleho fotografického diela Eugena Weinera bola prezentovaná na výstave *Reminiscencie*. Výstava sa ako súčasť Jánošíkových dní uskutočnila roku 1998.

„Bola raz jedna krajina ... Prekrásna, ľúbezna, milučká. Pán Boh mal mimoriadne dobrú náladu, keď chodil tadiaľto a rozdával plným priehrštím štedrosti krásu na všetky strany. Krásu krajiny, vysokých skalných brál a bizarných útvarov ... V dolinách týchto čarovných hôr žijú ľudia, potomkovia jánošíkovcov, ktorí sa v nespočetných rázovitých ľudových piesňach veselia a spríjemňujú si tvrdý život horských obyvateľov.“
(Eugen Weiner)

Literatúra:

Žabkay, E.: *In memoriam – odišiel dobrý a vzácny človek*. In: *Krásy Slovenska*, 52, 1975, č. 1, s. 96
Cabada, P.: *Reminiscencie* (Katalóg výstavy Eugena Weinera), Terchová 1998
Cabada, P. Križo, V.: *Terchová. Terchová 2003*, s. 124 – 125

Peter CABADAJ

Buchtička II.

(Potrestaný bravec)

V tú istú zimu, iba zo dva týždne po Novom roku, som mal jednu veľmi bolestivú nehodu názorov s mojím otcom.

Začalo to tým, že raz poobede išiel otec s matkou čosi nakupovať a mňa nechali samého doma. Ja som to hneď využil a ponáhlal som sa do drevárne vedľa chlieva, kde som sa potajme učil rúbať drevo. Náruživý rád som rúbal drevo, ale otec bol tej mienky, že bez dozoru to nemôžem robiť, lebo som na to ešte primalý a porúbem sa.

Staval som si práve pekný okrúhly "špalek" na klát, keď som z chlieva počul akési nezvyčajné krákorenie sliepok, akoby ich niečo vyľakalo.

Vojdem teda do chlieva, v ktorom stále vládlo šero lebo mal iba jedno malé okienko a rozhliadam sa, čo sa robí.

V jednej polovici chlieva bol sliepčinec a v druhej bol "cárek" pre prasa. Sliepky rozčúlene kotkodákali po pántoch, ale to neobvyklé krákorenie sa ozývalo z druhej strany od prasaťa. Pozriem ponad vrchnú dosku do "cárku" a chvíľu mi to trvalo, kým som sa rozľadel. Veľký, najmenej stopäťdesiat kilový bravec ležal v kúte a žral sliepku... Ale to ťahavé krákorenie sa ozývalo práve odtiaľ, čiže ona ešte žila. Na chvíľu ma zamrazilo až do kosti, ale hneď ma pochytal strašný jed. „Ono ju žerie zaživa“, prebehlo mi hlavou, „a my sme ani nevedeli, že tu chováme takého ľudožrúta...“

no počkaj... však ja ti dám“... Zabehol som do drevárne a vrátil som sa so silnou lieskovou palicou v ruke. Ku stene "cárku" som si pristavil plechový "kýbel" a stál som si naň. Ruky som mal práve nad vrchnou doskou "cárku". Načiahol som sa a z celej sily som šľahol bravca po zadku. Skvíkol a vyskočil, ale už ho znovu zasiahla ďalšia rana poza uši. Dal sa panicky cváľať vnútri ohrady a hneď pri prvom kolečku rozšliapol sliepku, že už nikdy viac nemusela krákorieť.

Keďže môj hnev nepoľavoval, rozhodol som sa, že bravca poriadne vypalicujem. Zakaždým, keď som ho trafil, vykrikoval som mu jeho prehrešenie, aby to počul celý svet, aká sa tu stala krivda: „Ty prasa sprosté, svinské, to si teda do smrti zapamätáš, kedy si ty u nás robil kanibala ... ty sviňa hnusná, čo si ty myslíš, že nás tu budeš žrať za živa?“

Bravec bol naozaj nadmieru

sprostý, lebo stále behal okolo stien svojho "cárku" a ja som mu zakaždým mohol prišľi ešte jednu po chrťte. Keby bol ostal stáť v náprotivnom kúte, tak ho nedočiahnem. Napokon som už nevládal držať palicu v rukách, sadol som si pod pánty so sliepkami a potichu

Foto: Eugen WEINER

naďával. Nemohol som sa vysporiadať s tým obrazom, ktorý som videl v "cárku" pri mojom vstupe do chlieva. Bravec konečne ostal stáť v kúte svojho príbytku a z času na čas pokvikoval. Teplý slepačinec sa mi zviezol na plece a vytrhol ma zo zadumania. Pozrel som nahor a sliepka, ktorá sedela nad mojím plecom, na mňa drzo pokukovala. Asi tak: „Bud' rád, že som sa ti nevyšpinila na hlavu.“ Najradšej by som bol aj jej vyťal jednu tou palicou, ale mávol som iba rukou a povedal som jej: „Keby chcel aj teba zožrať!“ Utreľ som si slamou plece a vyšiel som z chlieva. Už sa mi nechcelo ani drevo rúbať...

.....

Keď sa naši vrátili domov, naši ma spať na kanape v kuchyni. „Čo si taký unavený, veď ešte nie je noc“, hovorí

mi matka. Okamžite som sa spamätal, vyskočil som na nohy a hneď som sa dal vyprávať, ako som náhodou objavil, že náš bravec je kanibal, a ako som ho za to hneď aj strelal. Keď si to otec vypočul, povedal mame: „Asi mu tá sliepka vletela do "cárku", zlomila si krídlo alebo nohu, a preto nemohla zase vyskočiť von ... no a ono potom po nej chňaplo...“ Zrazu sa ale strhol, akoby mu niečo hrozného napadlo, a schytil sa obidvoma rukami za hlavu: „Ježišmária, zvolal, a celý rozrušený vybehol von. Zvedavá matka uháňala hneď za ním. Ostal som začudovaný sedieť na kanape a nevedel som si vysvetliť, čo sa mu stalo. Dlhú som sa, samozrejme, čudovať nemusel. Na verande sa už zas objavil otec s mojou lieskovou palicou v ruke a trielil rovno ku mne, hrozne nadávajúc: „Ty trufo sprostý, vieš, čo si vykonal? Na druhý týždeň sme mali mať zabíjačku a ako ho môžem teraz zabiť, s tými červenými pásmi všade po chrťte? Celá slanina bude podbehnúť krvou. Teraz musím aspoň štyri týždne čakať ... ale nemáme už šrotu ... a nemám naň ani peňazí ... no však si mi ty narobil starosti ... ach, je to len teľa, tento náš Jano ... niet divu, že sa ti všetci smejú ...“

Za každou vetou mi prišiel poriadnu palicou po chrťte a ja som si mohol iba obidvoma rukami držať hlavu a skučať. Konečne skočila medzi nás matka, ináč by som bol vyfasoval oveľa viac, lebo otec sa nachádzal v podobnej nálade ako ja, keď som trestal toho bravca...

Otec hodil palicu o zem a vychádzajúc z domu hromžil: „Tak my nemáme už pomaly čo žrať a ešte musím za posledné peniaze kupovať zrno tomu tlstému bravcovi... ach to svet nevidel, čo tento kluk ešte vymyslí ...“

Matka na mňa ľútostivo pozrela a povedala: „Tak ti treba, čo nerozmýšľaš?“

.....

Keď som si neskoršie v zrkadle obzeral chrbát, zistil som, že vypadám presne tak, ako ten bravec.

Ján LAURENČÍK
Bad Laer (Nemecko)

VIII. ročník Majstrovstiev Slovenska a „sveta“ v kosení kosou v Terchovej

23. júna 2007

Výsledková listina

KATEGÓRIA DO 50 ROKOV

V tabuľke je: poradie, meno, bydlisko, čas, známka

1.	Ján MEŠŤAN, Heľpa	00:02:10,000	1
2.	Ján PODHORSKÉ, Terchová	00:02:16,400	1
3.	Ján KONŠTIAK, Terchová	00:02:16,900	1
4.	Jozef KONŠTIAK, Terchová	00:02:31,700	3
5.	Marcel KURJAN, Poproč	00:02:37,000	3
6.	Marián KRIŠTOFÍK, Terchová	00:02:52,100	2
7.	Pavol HUDÁK, Sedlice	00:02:55,100	2
8.	František KRIVAČKA, Hruštín	00:03:03,400	2
9.	Ján CHORVÁT, Sučany	00:03:07,600	3
10.	Miloš ŠTAJER, Hruštín	00:03:15,600	2
11.	Ján HUDÁK, Sedlice	00:04:02,300	2
12.	Ján MALOBICKÝ, Malá Bytča	00:04:10,500	2
13.	Martin SYNÁK, Terchová	00:04:12,700	2
14.	Dušan JÁNOŠÍK, Terchová	00:04:53,000	4
15.	Peter JANÍK, Terchová	00:05:57,900	2

KATEGÓRIA NAD 50 ROKOV

1.	Lubomír KOŠÚT, Klín	00:01:46,600	2
2.	Lukáš JÁNOŠKA, Pohorelá	00:02:13,400	2
3.	Štefan HALUŠKA, Hruštín	00:02:27,400	2
4.	Ján ŠTAJER, Hruštín	00:02:47,100	3
5.	Martin KRAJČÍ, Liptovský Mikuláš	00:02:52,900	3
6.	Jozef BAREŠÍK	00:03:05,400	1
7.	Jozef HORSKÝ, Horehron	00:03:30,300	2
8.	Martin CHMELÍK, Slov. Ľupča	00:03:38,300	2
9.	Karol GRANDTNER, Sv. Jakub	00:03:45,700	2
10.	Michal ŠULIČ, Ostrava	00:03:57,300	1
11.	Ivan ROMANČÍK, Smolník	00:04:09,600	2
12.	Ondrej CHMÁRA, Žaškov	00:04:48,900	2
13.	Ján Zetek, Zlín	00:06:36,200	1

KATEGÓRIA ŽENY

1.	Emília PODHORSKÁ, Terchová	00:01:21,800	1
2.	Emília ŠELIGOVÁ, Hruštín	00:01:26,700	1
3.	Mária ŠKOMBÁROVÁ, Vasiľov	00:01:34,600	1
4.	Mária RADZOVÁ, Hruštín	00:01:56,500	1

KATEGÓRIA DRUŽSTIEV

1.	Hruštínska kosa (M. Štajer, J. Štajer, Š. Kriveň, J. Ďurovčík, M. Škombárová)	00:11:16,000
2.	Terchovskí Jánošici (J. Konštiak, J. Konštiak, M. Konštiak, F. Berešík, J. Berešík)	00:12:38,000
3.	Pohorelskí gadi (L. Janoška, M. Matúš, J. Horský, K. Grantner, M. Kurjan)	00:14:20,000
4.	Československý mix (M. Kurjan SR, M. Šulič ČR, O. Chmára SR, M. Chmelík SR, I. Romančík SR)	00:16:40,000

Najstarší súťažiaci Ondrej CHMÁRA (69 rokov) a najmladší Martin SYNÁK (17 rokov) dostali finančnú odmenu po 500.- Sk.

Generálny sponzor: Hotel GAVURKY

Podujatie ďalej podporili: Viktor Vallo, František Zicho, Ján Miho, Chata na Grúni – Vlado Vallo, Omnitrade, a.s., IPK, s.r.o. – Pavol Krištofik, Rezkam – Ľubomír Krivoš, Krasplast, s.r.o., Penzión COVERA, MKR comp – Michal Krištofik

Žiaci Terchovej vyhrali turnaj v Krasňanoch

Dňa 7. júla 2007 sa v Krasňanoch konal turnaj starších žiakov, na ktorom sa zúčastnili mužstvá domácich Krasňan a hostí z Nezbudskej Lúčky, Malého Čepčína a Terchovej.

V horúcom počasí sa odohrávali zaujímavé futbalové súboje, v ktorých sa skúšali presadiť už aj hráči, ktorí prišli do starších žiakov z mladšej kategórie. V našom mužstve sa tak ukázali chlapci, ktorí nahradia odchádzajúcich hráčov do dorastu a ich pôsobenie na trávniku vyzeralo sympaticky. Okrem prvenstva nášho mužstva si na tomto turnaji prevzali individuálne ocenenia aj Janko Hanuliak (najlepší strelec) a Janko Ondruš (bol zas vyhlásený za najlepšieho hráča).

Výsledky

Terchová – Nezbudská Lúčka 3 : 2 (J. Hanuliak 2, J. Rogoň)

Finále

Terchová – Krasňany 5 : 3 (J. Hanuliak 2, M. Švec 2, J. Ondruš)

Konečné poradie

1. Terchová
2. Krasňany
3. Nezbudská Lúčka
4. Malý Čepčín

-zaj-

Memorial Jozefa Hurteka

(5. ročník)

V nedeľu 15. júla 2007 sa za krásneho slnečného počasia už po piaty raz stretli priatelia futbalu na turnaji venovanom Jožkovi Hurtekovi.

Počas horúceho dňa sa hral na Sihle futbal slušnej úrovne. Výkony mužstiev neboli poznačené nervozitou z povinnosti získavať majstrovské body, a tak prítomní diváci a hostia mali možnosť zhladiť rad technických „finesov“, oku lahodiacich kombinácií a pekných gólov. Na konci turnaja sa z celkového prvenstva tešili už po tretíkrát hráči Terchovej, ktorí vo finále v derby zápase so susednou Belou oplatili súperovi dve súťažné prehry z uplynulého ročníka. Treba podotknúť, že sa hralo vo futbalovej atmosfére, v duchu fair-play, a tak by to malo zostať aj v budúcnosti. Hostom z Belej sa ešte patrí zagratalovať k postupu do 5. ligy, ktorý si v uplynulom ročníku zaslúžene vybojovali.

Tradičným spustením turnaja bol zápas futbalových veteránov Terchovej a Belej, na ktorom sa predstavili mnohé známe futbalové tváre z nie tak dávnej minulosti, ktoré tak ako vtedy, tak aj dnes predvádzali svoje umenie pod dohľadom vtedy i dnes prísneho trénera Františka Placha.

Vážime si, že na turnaj opäť prijala pozvanie rodina Jožka Hurteka, a že sme tak spolu mohli trochu zaspomínať na nášho kamaráta v spoločnosti ľudí, ktorí ho mali radi.

Rovnako si vážime aj prítomnosť Bernarda Marunu, ktorému sme pri jeho tohtoročných šesťdesiatinách zagratalovali a poďakovali za obetavú dlhoročnú prácu a prínos pre futbal v Terchovej. Ešte raz, Bernard, všetko najlepšie!

Na turnaji sa predstavili mužstvá: BFK Belá, Juventus Závodie, Dolná Tižina a domáci FK Terchová.

Výsledky: Belá – Závodie 2:1 Terchová – Dolná Tižina 0:0 (4:3 na penalty)

Zápas o 3. miesto: Závodie - Dolná Tižina 5:1

Finále: Terchová – Belá 2:1 (M. Mažgút, P. Chovanec)

Celkové poradie: 1. Terchová, 2. Belá, 3. Závodie, 4. Dolná Tižina

Zápas futbalových veteránov:

Terchová – Belá 2:0 (S. Macek, Jozef Bugala)

Okrem počasia podujatiu priali aj sponzori a partneri, ktorým v mene FK Terchová ďakujeme za podporu.

Sponzori a partneri: Bratia Marunovci, Penzión Šibenica, JAS ABM, Damit, Ján Miho, František Zicho, Viktor Vallo, Ladislav Hanuliak, Pizzeria Italy, Penzión Terchová, Penzión Covera, Ján Ševčík, Štefan Cingel, Strážava František, Krasplast, Juraj Hodas, Stano Macek, Jaro Michálek, Oikos – Logos, Penzión Pod Skalným mestom, OK bar, Pavol Ďurana, Hotel Gavurky, Reštaurácia KD – Michal Dávidík, Farský úrad Terchová, Obecný úrad Terchová

-zaj-

Kúpa stavebného pozemku

Kúpim ruinu drevenice alebo iného objektu (humno, a pod.) v Štefanovej, Terchovej alebo Zázrivej. Podmienkou je dobrá príjazdová cesta, udržiavaná aj v zimných mesiacoch. Platba v hotovosti. Kontakt: 0907 226 971, peter51@seznam.cz

Kúpa stavebného pozemku

Kúpim pozemok, alebo starý objekt v Terchovej a okolí, najradšej v Štefanovej. Kontakt: 0904 571 200

Pod'akovanie

*Celý život tvrdo pracoval
a nikdy sa nestázoval.
Sám sebe pokoj nedoprial,
vždy s úsmevom sa o všetko postaral.
Jeho dobré srdce každému prialo,
a z jeho očí žiarila доброта,
preto nám bude chýbať do konca života.*

*Prázdny a smutný je náš dom i dvor.
Drahý manžel a otec, chýbaš nám v ňom.
Zamkli ústa, srdiečko prestalo biť, nebolo
lieku, aby si mohol s nami ďalej žiť.*

Úprimne ďakujeme z celého srdca všetkým príbuzným a známym, ktorí odprevadili na poslednej ceste nášho drahého manžela, otca, brata a starkého

Alojza Repáňa,

ktorý nás náhle opustil dňa 5. júla 2007 vo veku 71 rokov.

Za prejavenu sústrasť, za modlitby a kvety vyslovujeme úprimné Pán Boh zaplať.

Smútiaca rodina manželka, deti, vnúčatá a súrodenci

Terchovský budzogán

Po dvojročnej prestávke sa opätovne hlási o slovo a najmä priazeň publika populárny folk-rockový festival **TERCHOVSKÝ BUDZOGÁN**. Jeho **V. ročník** sa uskutoční v piatok **24. augusta 2007 v Terchovej**. Medzi účinkujúcimi nebudú chýbať známe skupiny **Arzén** či **Aya**. Festival vyvrcholí koncertom populárnej a mimoriadne úspešnej českej kapely **KABÁT**.

Vstupné: 350 Sk.

Stretneme sa 24. 8. 2007 na Terchovskom Budzogáni. Srdečne vás všetkých pozývame!

Obecné noviny Terchová. Vydáva Miestne kultúrne stredisko Terchová.

Šéfredaktor: Ján Miho ml. **Redakcia:** Helena Laščiaková, Katarína Halapiová

Redakčná rada: Peter Cabadaj, Rudolf Patrnčík, Vladimír Križo, Milan Moravčík st., Mgr. Renáta Opalková, Ing. Marián Zajac, Marián Žiško, Mgr. Katarína Ďuratná, Václav Bobáň, Mária Janičíková

Jazyková úprava: Peter Cabadaj

Tlač: ELEKTRO A.B. Varín, Žilina. **Príprava tlače:** Ján Laurenčík

Adresa redakcie: MKS Terchová, tel: 041/5695 129. OÚ Terchová, tel: 041/5695 138, fax: 041/5695 310

Registračné číslo: 1/92. Vyšlo v auguste 2007.